

La Universitat de València presenta una exposició del fotoperiodista Germán Caballero sobre la població als camps per a persones refugiades palestines del Líban

València, 4 d'abril de 2021. El Centre Cultural La Nau de la Universitat de València ha presentat aquest matí l'exposició 'El temps suspès: els camps per a persones refugiades palestines al Líban', del fotoperiodista valencià Germán Caballero, comissariada pel professor i doctor Jorge Ramos Tolosa i produïda per la Universitat de València a través del Vicerectorat de Cultura. En aquesta exposició, que es podrà visitar entre el 4 de maig i el 3 de setembre, es pretén acostar la realitat de la població, majoritàriament palestina però també siriana, que viu als camps destinats a persones refugiades palestines al Líban des de 1948 i que encara perduren en l'actualitat.

L'exposició s'ha presentat aquest matí al Claustre de la Universitat en una roda de premsa que ha comptat amb les intervencions d'Adela Cortijo, directora del Servei de Cultura Universitària de la Universitat de València; Germán Caballero, fotoperiodista i autor de la mostra, i Jorge Ramos Tolosa, comissari de l'exposició, professor i doctor d'Història Contemporània de la Universitat de València .

La mostra, que està exposada a la Sala Oberta, reuneix prop d'un centenar de fotografies preses en dos moments temporals molt diferents: setembre de 2019 i setembre de 2020, ja en un món pandèmic. L'exposició aborda diversos aspectes com l'accés a l'aigua potable, la sanitat, la igualtat de gènere, l'habitatge, la infància, la joventut, les persones majors, als quals se'ls suma la pandèmia i la crisi econòmica derivada d'aquesta, amb la qual han de conviure-hi una població majoritàriament palestina, i també la siriana.

A més a més, a la Sala també es projecta un documental curt amb testimoniatges d'habitants dels camps gravat per Germán Caballero i realitzat per David Segarra. La proposta té com a eix principal l'exposició fotogràfica del fotoperiodista Germán Caballero, però també inclou un programa ampli amb taules redones i projeccions de

pel·lícules i documentals sobre el tema. Sobre l'exposició s'ha realitzat un catàleg molt acurat en el qual han participat, a més de la Universitat de València, Germán Cavaller i Jorge Ramos, l'especialista Salam Zahran del Centre de Drets Humans de la Universitat Àrab de Beirut i la periodista i refugiada palestina Raguén Sukkar.

La Universitat, a través d'aquesta exposició que es presenta la setmana de la celebració del Dia Internacional de la Llibertat de Premsa, i una setmana després de l'assassinat dels periodistes espanyols David Beriain i Roberto Fraile, a Burkina Faso per un grup terroristes, "reafirma la seua projecció cultural internacional i el seu compromís social amb la pau i els drets humans i amb les persones refugiades".

Germán Caballero és fotoperiodista i treballa en la redacció de Levante-EMV. També forma part de l'executiva de Unió de Periodistes Valencians, en què és el representant del col·lectiu de fotoperiodistes. Va guanyar el Premi Manuel Castillo 2014 que atorga la Universitat de València pel reportatge multimèdia *Voces del Gurugú*, que arrel·legava els testimoniatges de joves migrants que esperaven al costat de la tanca de Melilla per a fer el salt a Europa.

El temps suspès

Actualment la UNRWA (l'agència de l'ONU creada en 1949 per a atendre les necessitats de les persones palestines refugiades i que en l'actualitat s'ha convertit en una organització fonamental que proveeix educació i alimentació a aquesta població) ofereix assistència a més de 5.000.000 de persones palestines. La diàspora palestina en tots aquests anys ha dispersat la seua població per tot el món, més enllà dels països del llevant mediterrani. La UNRWA consideren refugiades o refugiats palestins les «persones que vivien de manera habitual a Palestina entre l'1 de juny de 1946 i el 15 de maig de 1948 i que van perdre la seua casa, així com els seus mitjans de vida com a resultat del conflicte de 1948».

També es consideren refugiades o refugiats palestins les persones descendents que no han pogut tornar al seu lloc d'origen. A pesar que l'Assemblea General de les Nacions Unides va declarar a través de la seua Resolució 194 del 11/12/1948 que les persones

refugiades tenien i tenen dret a tornar a les seues cases, des de 1948 el mateix Estat d'Israel s'ha negat a acceptar aquest dret, considerat per l' ONU com a «inalienable», només pel fet que aquestes persones són palestines.

Una de les primeres manifestacions de resistència simbòlica a la Nakba («catàstrofe» o «desastre» palestí) de les persones refugiades va ser la designació de noms dels nous barris, carrers o seccions dels camps de persones refugiades. Per exemple, aquest va ser el cas, entre altres, del camp de Xatila, al Líban, on diversos noms relatius a la seua ordenació interna remetien a les localitats palestines d'on provenien les persones palestines desplaçades. Igualment, a partir del 1948 es va estendre el costum de denominar moltes xiquetes palestines amb el nom de municipis palestins com Baysan, Haifa, Safed, Jaffa, Jenin o com la mateixa Palestina (en àrab Falastin o Filastin).

D'altra banda, el Líban va ser el lloc d'arribada de moltes persones refugiades palestines el mateix any de la Nakba. Cal destacar que el Líban era i és el país amb més diversitat religiosa del Llevant mediterrani, on hi ha entre 15 i 20 grups religiosos rellevants diferents, la majoria islàmics i cristians. L'equilibri de poders entre ells era fràgil i problemàtic, ja que el colonialisme francès del Mandat (1923-1946) va desenvolupar-hi diferents estratègies per a aprofundir en les divisions i va afavorir els sectors cristians. Per això els camps de refugiats i refugiades provisionals ben aviat van passar a ser permanents. De les tendes de campanya al ciment per a una situació que se'ls va plantejar com a provisional i que encara avui perdura sense perspectiva de millora.

Un projecte de comunicació social amb taules redones i projeccions

L'exposició va acompanyada de diversos actes. Hi destaca el cicle de conferències amb motiu de l'exposició, el qual inclourà diferents taules redones. La primera, 'Refugi i Palestina: expulsió sense dret a retorn', serà el 28 de maig i comptarà amb Lola Bañón, professora de Periodisme i Comunicació de la Universitat de València, autora del llibre *Palestins* i membre d'honor d'UNRWA Espanya; Javier De Lucas, catedràtic de Filosofia del Dret i Filosofia Política, fundador de l'Institut de Drets Humans de la Universitat i Jorge Ramos, comissari de l'exposició. Inscripcions gratuïtes i ja obertes: <https://links.uv.es/m7h16Ik>.

En la segona, l'11 de juny, 'Líban i dret humans: feminismes i la situació de les persones refugiades sirianes i palestines', hi participaran Salam Zahran, especialista en el Centre de Drets Humans de la Universitat Àrab de Beirut; Isabel Pérez, periodista especialitzada en Palestina i el Líban i Alicia Medina, periodista en Syria Direct i resident al Líban. L'última taula redona, el 18 de juny, 'La vida als camps per a persones refugiades palestines al Líban: convivència i resiliència al límit', comptarà amb el mateix Germán Caballero; Raquel Martí, directora d'UNRWA Espanya i Ragen Sukkar, refugiada palestina del camp de Xatila i periodista en Campji TV (televisió en línia sobre els camps per a persones refugiades palestines al Líban). Totes les activitats, són gratuïtes i requereixen inscripció pròximament, a través de la pàgina del Vicerectorat de Cultura <http://www.uv.es/cultura>.

Aquest programa d'activitats complementari compta amb la col·laboració del Centre d'Excel·lència Jean Monnet sobre Integració i Globalització de la Universitat de València, la Regidoria de Cooperació al Desenvolupament i Migració, el Consell de la Joventut de València i l'Aula de Cinema de la Universitat de València.

Més info i entrevistes:

Germán Caballero: 600 555 125.

Jorge Ramos: 651 408 539.

Més fotos i fragments de documental de sala:

<http://www.uv.es/infoexpo/GermanCaballero/ExpoGermanCaballero.zip>